

Právě čtete

číslo 2

Větrník

neděle

13. října 1996

Krakonoš se svou družinou přišel, aby nás celý týden chránil

DNEŠNÍ PROGRAM

9:00	rozborový seminář	malý sál
10:30	dramatický seminář	malý sál
10:30	schůze PV	kužárna
13:00-17.30	KPR	Větrov klubovna
13:00-15.30	Klub režisérů	sokolovna
13:30	loučení DS Karolinka	malý sál
14:30	Vítání DS Boleradice	MěÚ
15:00	Vítání DS Boleradice	před divadlem
16:00	Beseda s Brouskovými	velký sál
19:30	představení Miroslav Večerka	
	DS Dobrodín : Deset Statečných	velký sál
20:30	zasedání poroty	kužárna
20:30	rozbor představení KPR	půdička
21:00	společenský večer	

Recenze

Zahajovacím představením letošního Krakonošova divadelního podzimu byla inscenace Kunderovy hry Jakub a jeho pán v provedení Divadelního souboru Jana Honsy z Karolinky, tedy souboru, s nímž jsme se ve Vysokém setkali

ho provedením posunul - ve srovnání s některými nedávnými inscenacemi - svoji latku dosti vysoko. Kunderova hra není inscenačně jednoduchou záležitostí - přináší velké nároky především na hereckou práci, na přesné oddělování jednotlivých rovin příběhu (for-

bín, vyprávění atd.), na postižení její mnohokrát vlnitých rovin filozofické i rovin lidové. Ochotníkům z Karolinky je ona lidová rovina viditelně

blíží, ji dokážou důsledněji naplňovat a vyhrávat. Daří se především oběma představitelům titulních postav - Stanislavu Šulákovi (pán) a Liboru Křenkovi (Jakub),

a to nejvíce v situacích, které jsou vedeny k výrazné pointě, v nichž je jejich přirozená souhra završena. Škoda jen, že totéž nelze říci o představitelce hostinské (Dana Králíková), která jednostrunnějším výkonem nevytváří dostatečně výrazný protipól k Jakubovi

a pánovi, tak jak předpokládá Kunderova předloha. Režisér Miroslav Plešák, zřejmě u vědomí možností toho, co je soubor schop

pen naplnit, nesnažil se patrně o příliš ostré střihy a herecké proměny mezi jednotlivými rovinami příběhu, ale vedl herce v tempu k jejich rychlému prolínání. Možná by jim

však důslednější práce se světlem přece jen pomohla tyto roviny předlohy ještě hlouběji postihnout. I přes drobné výhrady můžeme ovšem s potěšením konstatovat, že odvaha Miroslava Plešáka a souboru z Karolinky porvat se s nádhernou, ale přece jen nesnadnou předlohou, přinesla své ovoce v podobě kvalitní inscenace, která byla důstojným zahájením letošní vysocké přehlídky.

-ex-

O divadle, Kunderovi, Jakubovi, Karolince a...

Přiznávám se bez mučení, že jsem včera po obědě na svůj pokoj pozvala muže. Ovšem za účelem zcela počestným: rozhovor s PhDr. Miroslavem Plešákem, který režíroval včerejší představení Karolinky, by bylo chybou neudělat, protože ne každý profesionál si udělá čas na to, aby amatérský soubor s nímž pracuje, na přehlídku doprovodil.

Pane doktore, řekněte nám nejdřív něco o sobě.

"Jsem povoláním dramaturg, převážnou část své dramaturgické praxe jsem strávil ve zlínském divadle, 18 let, a odtud bylo kousek do Karolinky a v Karolince jsem vlastně navázal na práci svých kamarádů a kolegů Honzy Honsy, Karla Semeráda, Antonína Navrátila a Aloise Hajdy. Teď jsem v Brně v Národním divadle v činohře jako dramaturg."

Co vás přivedlo k práci s amatérským souborem a proč konkrétně s Karolinkou?

"Ochotnické divadlo sleduji odkazživa, otec byl ochotnický herec a režisér, takže už jako mladý kluk a student divadelní vědy jsem měl výhrady k tomu co dělal a vždycky jsem to sledoval. A na práci ochotnických herců mě vždycky bavilo to, co nemají lidi v profesionálních divadlech - že každý z nich je vlastně sám sebou, že má svoji profesi, že má třeba mnohem větší pole zájmů než herci, kteří se hraním divadla živí. Mě zajímá tohle poznávat, vstřebávat a přenášet i do profesionálního divadla. Nevím, pro koho je to větší zisk, že dělám s ochotníky, jestli pro ně nebo pro mě. Navíc tam mám spoustu dobrých kamarádů a rád do Karolinky jezdím."

A proč právě Jakub a jeho pán?

"Já k té hře mám takový zvláštní vztah. Mám tu hru velice rád už dlouho, protože mi taky byla spojena se jménem člověka, který zaštilil Kunderu jako autora hry a to byl Evald Šorm. Troufnu si říct, že to byl můj

dobrý kamarád a byl to i kamarád Milana Kundery, takže když jsme se s Milanem Kunderou několikrát sešli, tak vždycky jsme vzpomínali na Evalda Šorma. Ona ta hra je taky hrou o kamarádství, o přátelství, o tom, co je trvalé a co je pomíjivé a o tom, jak často nesmyslné na tom pomíjivém trváme. Mohl bych dál mluvit, o čem to je... K tomu. abych dělal Jakuba a jeho pána v Karolince mě - po zkušenostech, které jsem tam měl - vedlo to, že se mi zdálo, že málokde jsou tak výborní představitelé pro dvě hlavní role, jako je Libor Křenek a Staňa Šulák a navíc se mi zdálo, že to je hra, které bude celý soubor rozumět. Já jsem jmenoval ty dva, ale vůbec to neberu jako sólo pro dva herce. Je to kolektivní práce a tak to všichni chápeme. Moc mě potěšilo, že soubor do téhle nesnadné hry, kde se prolíná mnoho časových pásem, šel, že té hře všichni věřili, že ji porozuměli. A ten Jakub měl ještě po premiéře takové pokračování, protože samozřejmě jsem Milanu Kunderovi psal o svolení jeho hru dělat (je otištěno v programu) a teď jsem se s ním před čtrnácti dny sešel v Brně a moc mě potěšilo, co říkal: že ze všeho nejvíc ho těší, že tu hru hrají ochotníci v Karolince, že si toho cení daleko víc, než když to hrají velká národní divadla. Moc se pídil po tom, že by to chtěl vidět, ale to bylo nerealizovatelné v tu chvíli a nevím, jestli bychom se nezalekli, ale domluvili jsme se, že příští rok do Karolinky přijede, i když už asi Jakuba hrát nebudeme. Ale moc rád by se seznámil s lidmi."

Děkuji za rozhovor a přiznávám, že tohle chystané setkání trochu Karolince závidím.

ex

Upozornění (seriózní!)

Oznamujeme, že z technických důvodů odpadá ve středu 16. října odpolední představení divadelního souboru z Josefova Dolu. Ale: současně taky upozorňujeme, že se v té době bude valit valná hromada Vobskočáku: začne přesně v 16.31 hodin vysokého času! ex

Pod vládou Krakonošovou

Nejen na horách, ale pro tento týden i ve Vysokém ujal se vlády Krakonoš, který k nám přišel pěšky ze svých hor, aby mohl převzít klíč od bran města z rukou starosty Jindřicha Matury. S klíčem pak převzal odpovědnost za nás za všechny, za naše kalé i nekalé skutky a tak vůbec. Zdá se to být pro nás jednoduché, ale není: má totiž pomocníky. Kašpárek s sebou přináší vtip a legraci, starosta Škrhola moudrost a rozvahu, policajt Pivoňka trochu zmatku a čert je tu pro všechno nekalé. Jak znám nás divadelníky, myslím si, že Škrhola si odpočne a čert bude mít práce rozhodně nejvíc. I když Kašpárek s Pivoňkou asi taky nepřijdou zkrátka. Však už si nás včera při vítání souborů z Karolinky a Dobronína krvelačně prohlíželi. Jinak nás budou neustále střežit z loutkového jeviště malého sálu Krakonoše. Obávám se však, že už teď z té zodpovědnosti zdřevěněli! ex

Založit soubor je vlastně jednoduché

Když jsem zkoumala program letošní přehlídky, říkala jsem si: Zmatkaři - Dobronín, to neznám. To budou nováčci. Ale ono to tak

docela není. Mezi členy souboru jsem zaregistrovala známou tvář, charakteristicky nenapodobitelný smích a impozantní postavu Františka Kunsta. (Mimochodem - má úplně čerstvého a krásného synka. Také proto ho letos nedoprovází jeho usměvavá manželka.) A hned jsem zjistila, že ten, kdo za to může je právě on.

Františku proč? Proč nový soubor, proč soubor složený z lidí z Dobrotína, Jihlavy a Polné? To vám Polná nestačila?

No, já jsem chtěl mít vždycky svůj soubor. Tak jsem sehnal režiséra, lidi a tak vznikl soubor Zmatkaři. V Polné v té době nebylo pro řadu lidí uplatnění (dělala se tehdy úspěšná Vaňkova hra o Pejskovi a kočičce, ale ta byla jen ve třech lidech), zjistili jsme, že máme řadu nehrajících kamarádů i v Jihlavě a zájem byl i v Dobroníně, odkud jsem já. Zájem o spolupráci měl i herec Horáckého divadla Miroslav Večerka. A tak to všechno začalo. (František se směje svým nenapodobitelným smíchem a skoro mi připadá, že je to opravdu všechno tak jednoduché. A ono také v podstatě je, když se chce.) Zkoušíme v Dobroníně, je tam nový kulturák, tak tam. Jsou to všechno nadšenci, tak dojíždějí. Pra-

Zuřivá reportérka Mirka Císařová atakuje Miroslava Večerku

cujeme pod ochrannou rukou obecního úřadu v Dobroníně, který nám poskytuje zadarmo sál a elektriku. Topení už ne, to je moc drahé. Tak zkoušíme v zimě. Ohřejeme se jenom , když jsou plesy a je zatopíno. Do konce roku bychom měli ale začít fungovat jako spolek, občanské sdružení s právní subjektivitou. Od obce dostaneme 5000 Kč na rok. Zbytek si musíme poshánět sami po sponzorech. S Polnou zůstáváme v dobrých vztazích, ale pokud to půjde, budeme dělat v Dobrotíně.

Je to tedy tak. Jako soubor, jste na národní přehlídce nováčci.

Ano, existujeme 3 roky. A na přehlídce jsme opravdu nováčci. Někteří z nás jsou i poprvé na jevišti. Ale někteří, jako třeba Dan - už stačili přejít k profesionálnímu divadlu.

Doufám Františku, že vás také uvidíme na jevišti.

Několik větíček tam mám. Ale hlavně jsem zvukař. Zvukaře jsem si prostě nesehnal, tak ho musím dělat já. Nevadí. Už jsem si ve Vysokém zahrál. Ve Vaňkově Pejškovi a kočičce.

Ještě poslední otázka. Proč zrovna Zmatkaři?

Protože pořád jsou zmatky. Dnes jsme například zapomněli doma programy. (A opět smích, který bych nejráději přiložila do zpravodaje jako zvukovou kazetu.) Takhle se řekne: Co na nich chcete, jsou to přeci "zmatkaři".

Dobry start, zmatkaři, Zmatkaři. Ať se sem rádi vracíte. A jestli Františku dovolíte, dám ještě řeč s vaším spolupracovníkem z profesionálního divadla, Miroslavem Večerkou.

S Miroslavem Večerkou ještě před večerkou o Zmatkařích a leccems jiném.

Prosím vás, jak jste se k tak poměrně rozsáhlé spolupráci s amatérským souborem, ješ-

tě k tomu začínajícím, dostal? Měl jste v té době s amatéry nějaké zkušenosti?

Ona existovala již dříve jakási spolupráce mezi Horáckým divadlem a Polnou. Míša Junáček, který v té době spolupracoval zrovna nemohl a doporučil mne. František mne oslovil a já jsem měl zájem to zkusit. Zajímalo mne na tom i to, že se jedná o úplně nový soubor složený tak neobvyklým způsobem. Existovali lidé, kteří nemohli dělat a měli chuť dělat. Začal jsem s nimi tedy v roce 1993 spolupracovat. Věděl jsem, co jsou to ochotníci. Já sám jsem vyšel z ochotníků, z kroměřížského souboru. A to byl svého času slavný soubor. (Podotýkám, že jistěže!). Spolupracoval s námi např. režisér Hajda. Moji oba rodiče byli ochotníci. Později mně ale už nestačila práce v amatérském souboru. Nastoupil jsem v Horáckém divadle jako elév. Ale ještě jsem se dál účastnil amatérských divadelních dílen, nejdříve jako účastník, ale později jako lektor.

Proč jste si pro Zmatkaře napsal vlastní text? Nenašel jste žádný vhodný repertoár? Nebo jste se potřeboval sám za sebe z něčeho vypsat? Nebo proč?

Já jsem si ověřil, že pro takovýhle začínající a ne zcela herecky vyrovnaný soubor, je třeba těžký klasický text. (Prověřil jsem si to s nimi třeba na Hrátkách s čertem.) Mimo to jsem hledal těžko hru na potřebný počet lidí, na složení souboru tak, jak jsem ho znal. A pak jsem dostal ten šílený nápad, že něco napíšu, prokonzultoval jsem to s Frantou, ten souhlasil a já jsem pak za 14 dní napsal ten text, vlastně scénář jako podklad pro představení, které uvidíte, s kterým jsme sem postoupili. Bohužel nám trochu vadí to, co je o našem představení uvedeno na plakátě. To je jako kdybychom hráli detektivku a předem znali vraha. Myslím, že budeme mít ztíženou situaci. Ale uvidíme. Budeme se všichni snažit.

Budete se souborem spolupracovat i nadále?

Přesto, že jsem v současné době velmi vytížen v Horáckém divadle, velmi rád bych ve spolupráci pokračoval.

Tolik alespoň krátce z poměrně dlouhého rozhovoru.

Po skončení uvítání před divadlem však za mnou přišel Miroslav Večerka ještě jednou. Přivítání se mu strašně líbilo a říkal, že si na oplátku během toho zformuloval poděkování, které už ale nestačil říct. Vyhovuji jeho přání a na závěr ho ještě zveřejňuji:

*Chtěl bych vám poděkovat za přivítání milý,
který jste pro nás ve Vysokém připravili.*

*Chceme tady divadlo hrát,
vaši hospody, krmě i truňku ochutnat.
Budem tady hrát pro vaši radost a potěšení
to pro vás náš veliký dluh.*

*K tomu, aby to došlo naplnění,
nechť nám dopomáhá Krakonoš, porota
a Bůh.*

Omlouváme se

A to tak že velmi! Komu? Souboru z České Lípy, který nám v sobotu na závěr přehlídky zahraje Revizora. Na plakátě totiž nedopatřením stojí, že Revizora bude hrát soubor z Rakovníka. Nebude (a ani nechce)! Zato českolipského Revizora mohu vřele doporučit, neb jsem jej zhlédla na Jiráskově Hronově. Rozhodně stojí za to!

ex

Prohlášení

Poté, co profesor Císař v sobotu ráno zoufale pobíhal po budově místní spojitelný, málem plakal a volal, že se ven nikdy nedostane, aby vzápětí zjistil, že lomcuje otevřenými dveřmi opačným směrem, je možné úspěšně pochybovat o jeho úplné svéprávnosti. Proto vás upozorňujeme, abyste od tohoto dne brali veškeré jeho výroky s lehkou shovívavostí a chápavým úsměvem.

cís.

Nakupujte v divadle!

Dokud je co! Protože my někteří už velmi intenzivně nakupujeme! Už mám čepici - za 90 Kč (sluší každému, kdo má rád divadlo). Tu za 45 Kč zatím nemám, ale třeba se někomu bude líbit víc. Pak jsou k mání ještě tašky za 6 Kč, tužky a zapalovače po 10 Kč a samolepky za 3 Kč. O dalších krásných věcech ani nemluvě! Nevím jak vy, ale já se domnívám, že každý člověk si má občas udělat radost! Nebo někomu! Divadelní krámk je rozhodně dobrou inspirací.

ex

Milí divadelní přátelé,

srdečně Vám děkujeme za zaslouženou přihlášku k účasti na Vaší divadelní přehlídce. Je nám hrozně líto, že se nemůže v tomto roce ani náš zástupce přehlídky zúčastnit. V současné době připravujeme premiéru hry Mamzelle Nitouche, která bude (snad) 25.10.1996. Takže teď máme dost fofr a není na nic jiného čas. Moc vás všechny zdravíme a vzpomínáme a přejeme všem, aby se u Vás cítili tak dobře, jako vždycky my a všem účinkujícím "zlomte vaz". Vám přejeme, aby všechno dobře klaplo a zůstala všem krásná vzpomínka na týden ve Vysokém. Snad zase za rok nashledanou. Srdečně zdraví za všechny ořečovské

Libuše Pechalová

Tak tenhle dopis přišel na adresu přípravného výboru. Rádi jej zveřejňujeme, děkujeme a posíláme pozdrav do Ořechova!

Informace pro Vládu Dědku

Milý Vlášo, až zase budeš hledat bundu, řekni - všichni rádi pomůžeme!

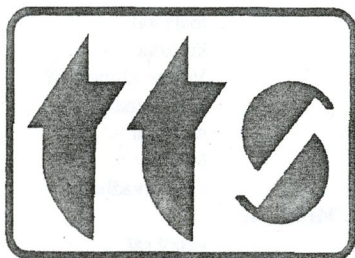
Sponzoři XXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky

Stavební firma

P&P s.r.o.

Vysoké nad Jizerou - tel.: 0432/593121 fax: 0432/94497

Trh Transport Spedice, S.F.O.

OBCHOD
SLUŽBY
(konsorcium)

512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Milovník

Pro tento obor se hledali vždy mladí lidé, krásných obličejů, urostlých postav, jako by každý milovník byl krasavec. Žádaly se od nich ladné pohyby, elegance, bez ohledu na to, šlo-li o milovníka ze salonu nebo z vesnice. Každý milovník mluvil ovšem vzletně, lhal lásku nejvybranějšími slovy a měl všechny ty fráze tak naučené, že ani nemusil myslet na to, co povídá. Měl sympatie hlediště, zvláště dámského světa. Byl pánem situace na újmu celku. Ve skutečnosti jen takoví milovníci nejsou. Jak často vítězí mnohý mladý muž nikoliv krásou, ale zajímavostí nebo svou povahou. Dámy mi jistě dají za pravdu, že například mladý muž s mírně prošedivělými vlasy je pro ně zajímavý. Jindy vítězí duševní schopnosti. Jen mladé, nezkušené nebo mělce založené lidi dovede uchvátit jen zevnějšek člověka. Zcela jistě, nemůže-li se muž tělesně krásný pochlubiti i duševními krásami, není ideálním mužem. I věda potvrzuje statisticky, že geniové nebývají krasavci a děti geniů jsou opakem svých rodičů. Rozpor je v tom, že do konfliktu ve vážném dramatu může přijít jen osoba tvořivé vůle, nikoliv duševní hlupáček, kterému zbývá úloha pošetilce v komedii. Za vlády "oborů" také tomu tak bylo. Rozeznával se milovník pro vážné drama, hrdina, tragéd a milovník veseloherní, u něhož se duševní statky nevážíly. Z toho vznikl zmatek a šablona. (...)

(Citujeme z příručky Fr.Cimlera Ochotnický režisér a herec, Praha 1934)

(pokračování přístě)

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	schůze PV	kuřárna
13:00-17.30	KPR	Větrov klubovna
13:00-15.30	Klub režisérů	sokolovna
13:30	loučení DS Dobronín	malý sál
14:00	Vítání DS Žlutice	MěÚ
15:00	Vítání DS Žlutice	před divadlem
15:30	představení V. a A. Mrštíkoví	
	DS Boleradice: Rok na vsi	velký sál
19:30	představení V. a A. Mrštíkoví	
	DS Boleradice: Rok na vsi	velký sál
22:30	zasedání poroty	kuřárna
22:30	rozbor představení KPR	půdička
23:00	společenský večer	Kramářova vila

Větrník, zpravodaj 27. národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Mirka Císařová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavla Vaňková fotografie Ivo Mičkal, tisk Ing. Jiří Bartoš

Cena 2 Kč